

Siep de Haan (1958, zittend) en Peter Kramer (1958) ontmoetten elkaar als studenten in een homokroeg. Ze werden elkaars geregistreerd partner op 9 november 1998. Siep is leraar wiskunde en Peter is financieel directeur bij een woningstichting. In 1996 waren ze medeoprichters van de Gay Pride.

Eén op de drie huwelijken sneuvelt. Deze stellen doen daar niet aan mee. Ze zijn al ruim 25 jaar samen en nog steeds gek met elkaar.

25+

SIEP: ‘Vroeger hadden we een vaste koffer waarmee we kwaad wegliepen’

PETER: ‘Siep wil graag aandacht: de klassieke man-vrouw verhouding’

SIEP: “We kwamen elkaar in 1983 tegen in homodiscotheek The Duke in Groningen. Ik zat in de linkervleugel van het studentenwereldje, was dienstweigeraar en liep rond in paarse kleren. Hij zat in de conservatieve hoek, en was ooit reserveofficier bij de landmacht. Die avond droeg hij een leuk rood spencertje. Daar kan hij me nog gek mee maken, haha. Ik ben nog steeds verliefd. Hij was daar met een meisje, maar hij keek wel, dus ik vroeg of hij wilde dansen. Toen zei hij dat hij eerst zijn biertje op moest drinken. Zo’n rare opmerking! Dezelfde avond ging ik met hem mee. Ik had niets met vluchtige relaties, maar voelde: dit kan langer duren. Hij is rustiger dan ik. Zijn ingetogenheid kon ik in het begin niet plaatsen. Ik was een jaolers krent en dacht: misschien is hij niet

Sla om voor de rest van zijn verhaal

PETER: “Ik heb voor Siep alleen maar one-nightstands gehad. Maar toen ik hem ontmoette was ik 24, 25: ik wilde wel settelen. Het voelde meteen vertrouwd. Hij was nog geen week bij me of hij leende me 1500 gulden. Later heb ik vaak grappend gezegd: dat was een goede investering van jou! Want daarna heeft hij er altijd van kunnen profiteren dat ik veel meer verdiende dan hij. Hij werkt parttime omdat hij mij moet verzorgen. Tja, je kunt niet allebei een zware fulltime baan hebben. Maar ik ben makkelijk. Geef mij een lekkere stoel en een biertje en ik ben tevreden. Siep is een pietje-precies. We hebben een tijd een werkster gehad, en voor zij kwam legde hij op tien verschillende plekjes stof neer en daarna controleerde hij of die stofjes weg waren. ▶

Sla om voor de rest van zijn verhaal

**OOK
IN 25+?**

Heeft of kent u een bijzondere relatie, mail naar redactie@zin.nl

SIEP

Mooi aan hem:
zijn schattige gezicht
**Hier kun je me 's nachts
voor wakker maken:**
shoppen in
een andere stad
Zijn grappige gewoonte:
schateren en
snikken om comedy's

PETER

Mooi aan hem:
zijn bruine ogen
**Hier kun je me 's nachts
voor wakker maken:**
een ABBA-video
Zijn grappige gewoonte:
glimmerdingetjes kopen

VERVOLG SIEP

geïnteresseerd in mij. Die eerste reactie van dat bier zit me na dertig jaar nog hoog! (lacht) Vroeger hadden we een vaste koffer waarmee we kwaad weglieden – ik ga nú weg! Ik wist: ik ga tot de eerste brug en dan komt hij me halen. De volgende keer moest hij. Een beetje dramatiek houdt het leuk.

Hij was altijd te zwijgzaam, dat vind ik nog steeds. Terwijl ik me ergens over opwind, kan hij gewoon lezen. Dan ga ik stampvoeten of knip van nijd – hop! – een stuk uit zijn krant. Als ik advies vraag over een probleem op mijn werk, zegt hij vaak: 'Accepteer nou maar dat collega's niet altijd aardig zijn.' Ik heb het nodig dat hij zegt: 'Nu even rustig.' Hij brengt het geld binnen en ik geef het uit. Ik zie het huishouden als een deel van mijn baan. Tijdens het soppen krijg ik de leukste ideeën. Ik verdien bijna niks in het onderwijs, zo blijft het in balans.

Wij zullen nooit een stel worden dat in het restaurant zwijgend tegenover elkaar zit. In 1990 begonnen we een actie om te zorgen dat de positie van jonge leerkrachten werd verbeterd. Ik zie ons nog op het dak van het ministerie staan roepen met een spandoek. Hij was goed met getallen en ik zorgde dat het ludiek was. Midden op de Dam ging ik op een koe zitten, hij schreef er een inhoudelijk rapport bij. Dat heeft toch 520 miljoen extra opgeleverd voor de leerkrachten.

In 1996 begonnen Ernst Verhoeven, Peter en ik de Amsterdam Gay Pride. Ik was woordvoerder, Peter penningmeester. Het gaf kleur en energie aan onze relatie. Het eerste jaar hadden we twee vergunningen nodig, aan het eind honderd. Toen wilde hij ermee stoppen. Op 3 mei kregen we de Andreaspensing van burgemeester Van der Laan, als erkenning voor onze verdiensten. We mochten

een party organiseren in het Muziektheater; twee podia, een optreden van Liesbeth List en toespraken. Peter en ik zijn niet getrouwd, maar dat voelde als een huwelijk. Door ons samenzijn is die Gay Pride ooit mogelijk geworden."

VERVOLG PETER

Hij is gek op zilveren spulletjes kopen en poetsen. Net zijn moeder. Ik zeg dan: 'Even dimmen, er mag best wat in, maar er moet eerst wat uit.' Goed, hij koopt een klokje en ik zie dat hij iets anders heeft weggehaald. Keurig! En na drie dagen zie ik ineens dat oude klokje naast het nieuwe staan. Nou ja, het zal wel. Omdat hij het huishouden doet, mag hij beslissen hoe het wordt ingericht.

Siep wil aandacht. Wat dat betreft hebben wij de klassieke man-vrouw verhouding. Hij vraagt vaak: 'Waar denk je aan?' O, laat mij nou even rustig zitten, denk ik dan. Alles kan tegen me gebruikt worden, dus ik hou mijn mond liever. Haha. Als ik drie jaar geleden iets heb gezegd over iets lulligs als zijn oorlelletje, komt hij daar rustig op terug. Niets zo erg als de wraak van een versmade vrouw? Nou, homo's zijn dubbel zo erg hoor. Rondom de Gay Pride hebben we wat gehannes gehad met de gemeente. Siep wilde gerechtigheid en bereidde een rechtszaak voor, terwijl ik dacht: laat gaan. Hij is heel vasthoudend. Als we iemand om sponsoring vroegen en die zei nee, dan ging hij er achteraan: kun je het niet nog eens overwegen? Ik denk dat dat de reden is waarom alles wat hij aanpakt zo'n succes is, hij geeft niet op.

Doordeweeks krijgt hij zijn aandacht, maar gedoseerd. Eén keer per week roept hij: 'Nu wil ik weer eens een knuffel!' Ik vind Siep nog steeds mooi – hij is goed geconserveerd – maar ik heb niet zo'n behoefte aan intimiteit. Hij weet dat ik van hem hou, we hebben het toch goed? Ik doe mijn best wel, als hij om een knuffel vraagt, krijgt hij die. 'Nee,' zegt hij dan, 'je moet dóór blijven ademen!' Zo geeft hij instructies. 'Niet alleen een aai over mijn bol maar me tegen je aan houden!' Hij is lief voor me. Als ik een kwartiertje later thuiskom belt hij al. Dat voelt warm. Je kunt je ergeren, maar je kunt het ook waarderen. Het is zoals je moeder die bij het uitzwaaien vraagt: 'Heb je een schone zakdoek bij je?' Ontroerend. Dat iemand zich zorgen om me maakt. 'Doe je voorzichtig?' Ja hoor. 'Doe jij ook voorzichtig?' Jaja. Terwijl ik alleen naar Albert Heijn ga. Wat kan je overkomen tussen de pakken suiker en koffiemelk?" ■

DIT ZEIDEN ZE NA AFLOOP:

Siep: "Peter heeft jou meer verteld in 45 minuten dan mij in 30 jaar. We hadden de afgelopen tijd als grap: 'Pas maar op, of je leest het wel in Zin.' Uiteindelijk een lief en onroerend verhaal."

Peter: "We hebben erg moeten lachen om het verhaal. Het klopt allemaal, maar wat moeten mensen wel van ons denken?"